

oponentní posudek diplomního projektu Veroniky Kolovecké z ateliéru Zmek-Krýzl-Novotný

Závěrečnou práci svého studia umísťuje Veronika do rodného města – do Dačic. Nejspíš lákavá příležitost pro řadu absolvujících architektů.

Místem je nedokončený urbánní blok maloměstského měřítka – proluka na citlivém „tzv. horním“ náměstí, které tvoří předpolí dačického renesančního zámku. Nárožní parcelu dál určuje Hradecká ulice – výpadovka, ulice zatížená transიტní dopravou a dlouhodobým zanedbáváním.

Veronika navrhuje na městském pozemku dům pro všechny – městské lázně. Dům svým charakterem zaměřený více na očistu těla a ducha, méně na sportovní výkony. Dům s ambicí integrovat i fyzicky a mentálně znevýhodněné. Dům obrácený sám do sebe.

Hmota domu velmi důsledně a nekompromisně vyplňuje a zaceluje, dokončuje celý blok. Nové lázně přesvědčivě zpevňují vstupní nároží do „zámeckého náměstí“ – napravují strukturu města a problematický prostor proluky. Směrem do náměstí se také otvírají svým hlavním vstupem. K Hradecké ulici se dům staví tvrdě – plnou kaskádovitě klesající stěnou výrazně převyšující měřítka bezprostřední navazujících domů. V místě, kde se lázně připojují k původního venkovskému domku je hmota ustoupená, 2 stromy a otvor únikových dveří. *Zajímá mě, jaký signál tím dům Hradecké ulici vlastně vysílá? Co vedlo k tomu se ulici samotné vlastně téměř nevěnovat, nepomoci jí, ačkoliv by si to diplomní úkol mohl velkoryse dovolit? Zdá se mi, že ulice by si „zasloužila“ vstup architekta výrazně víc než jihovýchodní kout náměstí, kterému se Veronika naopak věnovala, ale s lázněmi vlastně příliš nesouvisí.*

Dům samotný je hmota prořezaná mnoha světlíky a vnitřními atrií, kaskádovitě reaguje na terén. Kromě vstupního parteru se okna domu téměř nikdy nedívají ven. Pocity venku, avšak uvnitř – v exteriérových odpočívárnách s orámovaným nebem, plošná stísněnost a svislá nekonečnost. Jsou to prostory, které si spíš domýšlím, než abych je viděl v projektu tak, jak si je představuje Veronika. Ale lákají mě. Zevnitř vidím dům ponuře kontemplativní, tichý, intimní, pevný.

Jižní nohou celý objem zasahuje do „zadní uličky“ a citlivě do ní vstupuje drobnější hmotou odlehčovací služby – funkce integrující hendikepované osoby i jejich pečovatele. Sympatické rozhodnutí s komplikovaně vyřešeným provozním vztahem k lázním samotným. *Jak vlastně funguje odlehčovací služba? Jak je navázaná na provoz lázní (viz v diplomu zmíněná hydroterapie), když nemá s lázněmi spojení „čistou cestou“? Kde pečující osprchuje a převlékne osobu, o kterou se stará, aniž by musel projíždět s vozíkem skrz suterénní parkoviště nebo obcházet blok na cestě mezi lázněmi a odlehčovací službou?*

Při procházení dispozic a provozů si nejsem jistý, jestli toho uvnitř není příliš. Je třeba bar na obou nadzemních podlažích? Má svou prostorovou hodnotu posilovna, jejíž jediný světlík je až příliš malý a příliš hluboký? Protože nebýt posilovny, zbyl by prostor na lépe distribuované provozy: bazén – lázně – sauna s adekvátním a realistickým obslužným zázemím (místnost na popelnice by tak nemusela být tam, kde je, atd...) Celkově technologická infrastruktura nepůsobí přesvědčivě. Diplom už by snad měl dokázat vyhodnotit relevanci dané typologie. Např. pod třemi podlažními s trakty saunového světa, lázní a sprch lze těžko očekávat volný plán pro podzemní parkoviště.

Celkově vidím rozporuplný projekt. S ambiciózní prostorovou představou, která ovšem ztrácí sílu provozní překombinovaností a technologickou nejistotou, kterou bych už u diplomu takového měřítka předpokládal. Očekává se ode mě i známka, hodnotím B-C a těším se, až uvidím model na obhajobě.